

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. η΄ 5-13) 2 Ιουλίου 2017

Σὲ κάθε θαῦμα τοῦ Χριστοῦ θαυμάζουμε τὴν δύναμή του καὶ τὴν ἀγάπη Του πρὸς ἡμᾶς καὶ Τὸν δοξάζουμε γιαυτό. Σὲ μερικὰ θαύματά του ὅμως, βλέπουμε καὶ τὸν Χριστὸν νὰ θαυμάζει μερικοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς δοξάζει.

Ἐνα τέτοιο περιστατικὸ εῖναι καὶ τὸ θαῦμα τῆς Θεραπείας τοῦ δούλου τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἐνας ρωμαῖος ἀξιωματικός, ἀνθρωπος ποὺ δὲν ἦταν κὰν Ἰσραηλίτης, ζητάει ἀπὸ τὸν Χριστὸν νὰ θεραπεύσει τὸν κατάκοιτο δοῦλο του. Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς δέχεται νὰ πάει στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἀπαντάει: «Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μπεῖς κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ μου. Πέξ μόνο ἔνα λόγο καὶ θὰ θεραπευθεῖ ὁ δοῦλος μου. Φτάνει ἡ ἐντολή σου. Καὶ ἐγὼ ἔχω στρατιῶτες κάτω ἀπὸ τὴν ἔξουσία μου. Καὶ ὅταν λέω σὲ κάποιον ἔλα, ὑπακούει καὶ ἔρχεται· καὶ ὅταν λέω σὲ ἄλλον κάνε αὐτό, τὸ κάνει».

Ο Χριστὸς θαυμάζοντας τὴ μεγάλη πίστη του εἶπε πρὸς αὐτοὺς ποὺ Τὸν ἀκολουθοῦσαν: «Σᾶς βεβαιώνω, ὅτι τόση πίστη, οὕτε ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτες δὲν βρῆκα».

Δὲν εῖναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ θαυμάζει ὁ Χριστὸς ἔναν ἀνθρωπο; Ὅπάρχει ἄραγε μεγαλύτερη δόξα καὶ τιμή;

Ο Θεὸς πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι δὲν δοξάζει τὸν ἀνθρωπο γιὰ τὰ χαρίσματα ποὺ ὁ Ἰδιος τοῦ ἔχει δώσει. Τὸν θαυμάζει καὶ ἀξιολογεῖ τὶς ἀρετές, τὶς ὁποῖες καλλιέργησε μὲ δικῆ του προσπάθεια καὶ ἀγῶνα. Γιὰ τὸν Θεό, ἡ ὄμορφιὰ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔστιάζεται στὰ ἔξωτερικὰ χαρακτηριστικά, ἀλλὰ στὰ δικά του ἐσωτερικὰ δῶρα. Ο Θεὸς πάνω ἀπὸ ὅλα τιμᾶ τὸν κόπο μας καὶ τὴ φιλότιμη διάθεσή μας, μὲ τὰ ὁποῖα καλλιεργήσαμε ὅσο περισσότερο ἦταν δυνατὸν τὰ χαρίσματα ποὺ μᾶς ἔδωσε.

Καὶ ὁ ρωμαῖος ἑκατόνταρχος, εῖναι φανερό, ὅτι εἶχε δουλέψει πάνω στὸν ἔαυτό του μὲ καθαρὴ συνείδηση. Γνώριζε τὴν ἀδυναμία του καὶ τὶς ἀτέλειες του. Καὶ αὐτὴ ἡ αὐτογνωσία τὸν ἔκανε ταπεινὸ καὶ ἰσορροπημένο.

Γι' αὐτό, βλέποντας τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ, δὲν αἰσθάνθηκε τὸν ἔαυτό του ἄξιο νὰ Τὸν

δεχθεῖ οὕτε κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ του.

Μπορεῖ ποτὲ νὰ ἔχει ταπείνωση καὶ αὐτογνωσία ὡς σημερινὸς ἄνθρωπος, ποὺ ἔμαθε νὰ θυμᾶται τὸν Θεὸν μόνο γιὰ τὴν ἰκανοποίηση τῶν πρόσκαιρων ἀναγκῶν του, ἀπαιτῶντας μάλιστα νὰ τοῦ φανερώσει ἢ νὰ τοῦ δώσει ύγεια, χρήματα, εύτυχία καὶ δουλειά;

Ἀπαιτοῦν σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν Θεὸν σημεῖα καὶ θαύματα, μὲ ἀντάλλαγμα νὰ τὸν πιστέψουν.

Δὲν γίνονται αὐτὰ ἀδελφοί μου. Τέτοιες συμπεριφορὲς δὲν φανερώνουν πίστη καὶ δὲν προδίδουν ἴσορροπία.

Οἱ ἄγιοι μᾶς δίδαξαν ὅτι ποτὲ δὲν θεωροῦσαν τὸν ἑαυτό τους ἄξιο, νὰ λάβουν ἀπὸ τὸν Θεὸν δῶρα. Τὸ μόνο ποὺ Τοῦ ζητοῦσαν μὲ ἐπιμονὴ καὶ ύπομονὴ στὴν προσευχή τους, ἥταν τὸ ἔλεος Του, τὴν συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν τους καὶ τὴν λύτρωσή τους ἀπὸ τὴν αἰώνια κόλαση.

Καὶ ὅταν κάποτε ὁ Θεὸς τοὺς ἔδινε ἔνα ἰδιαίτερο χάρισμα, πολλοὶ Τὸν παρακαλοῦσαν μὲ συναίσθηση νὰ τοὺς τὸ πάρει πίσω, φοβούμενοι τὴν πτώση στὴν ἔπαρση καὶ στὴν ὑπερηφάνεια.

Τὸ μεγαλύτερο, λοιπόν, αἴτημά μας πρὸς τὸν Θεό, ἃς διδαχθοῦμε σήμερα μὲ ἀφορμὴ τὴν Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε, εἶναι νὰ Τὸν παρακαλοῦμε νὰ προσθέσει πίστη στὴν πίστη μας, γιατὶ αὐτὴ θὰ γεννήσει μέσα μας τὴν ταπείνωση τοῦ ἐκατοντάρχου, ἡ ὁποία θὰ γίνει μὲ τὴ σειρά της αἵτια νὰ εἰσέλθει, νὰ χωρέσει καὶ νὰ παραμείνει ὁ Χριστὸς κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τῆς ψυχῆς μας. Άμήν.

[dkpdf-button]